

Obsah

Slovní zásoba: Školní pomůcky

Gramatika: Přivlastňovací zájmena

Školní čeština: Slovní druhy – spojky

Výslovnost: z a ž

Cíl: Tato kapitola seznamuje žáka s názvy školních pomůcek a s přivlastňovacími zájmeny. Tato dvě témata jsou součástí jedné lekce, neboť právě přivlastňovací zájmena lze vhodně procvičovat právě s názvy podstatných jmen, která označují školní pomůcky.

Cvičení 1: Každé podstatné jméno spojí žák s obrázkem školní pomůcky. Některá podstatná jména už žáci budou znát, některá pro ně budou úplně nová. Obrázky lze použít i k hraní pexesa.

Cvičení 2: Žák říká, co vidí na obrázcích. Odpovědi mohou žáci samozřejmě i psát.

Cvičení 3: Žák se rozhoduje, jestli věta odpovídá obrázku.

Cvičení 4: Toto cvičení slouží k zopakování látky z minulých lekcí. Žák nemusí jen doplňovat ukazovací zájmeno, ale může také přidat vhodné přídavné jméno či tvořit otázky s tázacím zájmenem.

Cvičení 5: Žák doplňuje do křížovky slova na obrázcích (v tajence vyjde slovo školní pomůcky)

Přivlastňovací zájmena

Pomocí tabulky vysvětlí učitel žákovi systém přivlastňovacích zájmen v češtině.

Cvičení 1: Žák tvoří přivlastňovací zájmena a spojuje je s podstatnými jmény, která jsou na obrázcích.

Cvičení 2: Žák doplňuje do tabulky správná přivlastňovací zájmena.

Cvičení 3: Žák se rozhoduje, zda je spojení přivlastňovacího zájmena a podstatného jména gramaticky správné.

Cvičení 4: Žák doplňuje vhodné přivlastňovací zájmeno.

Cvičení 5: Žák tvoří věty „ To je + přivlastňovací zájmeno + školní pomůcka“, která je na obrázku.

Cvičení 6: Úkolem žáka je tvořit otázky a odpovídat na ně.

Cvičení 7: Do textu doplňuje žák vhodná přivlastňovací zájmena.

Cvičení 8: Žák čte dva krátké texty a na základě nich vybírá, zda se dané předměty vztahují k Monice (potom je spojí se zájmenem její) nebo s Karlem (potom je spojí se zájmenem jeho).

Školní čeština

V této kapitole pokračuje téma slovních druhů. Zařadila jsem do ní spojky, protože díky nim bude moct žák používat rozvitější věty.

Nejsou zde uvedeny všechny spojky, pouze ty, které žák se začátečnickou znalostí českého jazyka může prakticky používat.

Spojky souřadící

Nejprve učitel seznámí žáka se spojkami souřadícími. Význam některých z nich si bude muset žák dohledat ve slovníku.

Cvičení 1: Žák doplňuje vhodnou předložku.

Cvičení 2: Žák sám píše věty s danými předložkami.

Žáku můžete dát také text z učebnice, se kterou v hodinách českého jazyka běžně pracujete a jeho úkolem bude vyhledat dané spojky. Nebude očekávat od žáka, že textu bude rozumět.

Spojky podřadící

Zde bych kladla důraz zejména na první tři uvedené spojky. Žák by je měl umět prakticky použít.

Cvičení 1: Žák písemně nebo ústně odpovídá na dané otázky.

Žáci mohou také sami nebo ve dvojicích tvořit vlastní otázky.

Cvičení 2: Žák doplní správnou spojku.

Cvičení 3: Žák píše věty s danými spojkami.

Cvičení 4: Žák vybírá správnou spojku.

Výslovnost

Cvičení 1: Žák čte slova.

Cvičení 2: Žák doplňuje ž nebo z.

Cvičení 3: Žák říká, co vidí na obrázcích.

Cvičení 4: Slouží nejen pro cvičení správné výslovnosti, ale také k rozšíření slovní zásoby z tematické oblasti zvířata, což se dá využít i v dalších předmětech.